

[Einer-Jensen.]

til at standse dette Lovforslag, naar det nu er vedtaget af Folketinget.

De to Partier, der danner Flertallet her, indstiller Lovforslaget til Vedtagelse med den Ændring, der er stillet til § 2. Saa haaber jeg for de arbejdsløse og for Kommunernes Skyld, at der oppe i det andet høje Ting skal være mere Forstaaelse af den Ulykke, det er for et Menneske Dag efter Dag, Maaned efter Maaned haabløst at være ude i Arbejdsløshed og tillige at skulle savne det nødvendige.

Søren P. Larsen: I den Indstilling til Folketinget, som Udvalget angaaende Lovforslaget om midlertidig Udvidelse af Retten til Understøttelse fra statsanerkendte Arbejdsløshedskasser har afgivet, har Flertallet indstillet Lovforslaget til Vedtagelse, medens Venstre og de Konservatives Medlemmer ikke deltager i Indstillingen. Der er kun stillet eet Ændringsforslag, nemlig af Flertallet, og da vi fra vor Side ikke ønsker at medvirke til Lovforslagets Vedtagelse her i Tinget, ønsker vi heller ikke at deltage i Afstemningen over Ændringsforslaget, idet det er rimeligst, at Flertallet faar Lov til at forme denne Lovgivning, som det ønsker den skal se ud, naar den forlader Folketinget og oversendes til Landstinget. Naar man ser den store og indholdsrigge Betænkning paa over 60 Sider igennem, kan man ikke fragaa, at der i Udvalget er fremskaffet en lang Række overmaade interessante Oplysninger til Belysning af Arbejdsløshedens Karakter og Omfang. Jeg ønsker at nævne her, at der har været visse Spørgsmaal, jeg i og for sig ikke havde haft noget imod at drøfte med den højtærede Socialminister i Udvalget, men der har ingen Lejlighed været. Fra det Øjeblik, de Oplysninger forelaa, som vi skriftligt har begæret, er der kun holdt et ganske enkelt Udvalgsmøde, hvori man forlangte foreløbige Ændringsforslag stillet, og saa snart vi havde skitseret vore Ændringsforslag, blev Udvalgsarbejdet afsluttet, uden at det lykkedes at faa Samraad med den højtærede Minister. Jeg beklager mig naturligvis ikke over dette Forhold, jeg nævner det kun for at konstatere, hvorfor jeg her i Salen er nødt til at fremdrage Spørgsmaal, man naturligt kunde have drøftet i Udvalget. Jeg kommer blandt andet ind paa Spørgsmaalet, som jeg fremdrog i Foraaret ved Folketingets tredje Behandling af Tillægsbevillingslovforslaget, om den Begrundelse, man har til at kræve et højere Kontingent af dem, der er Medlemmer af Arbejdsløsheds-

kasser, og som ikke samtidig er Medlemmer af Fagforeninger. Anledningen til, at jeg kom ind paa dette Spørgsmaal, er, at jeg paa et Møde i Jylland blev stillet over for dette Spørgsmaal af et Kommunalbestyrelsesmedlem. Jeg besvarede Spørgsmaalet derhen, at saa vidt jeg vidste, var Lovgivningen formet saaledes, at det var en neutral Lovgivning, der her var skabt; da vi i 1932 med de fire store Partiers Billigelse gennemførte denne Lovgivning, kunde ganske givet Tilslutning ikke været opnaaet fra de fire Partier, hvis det ikke havde været vor Opfattelse, at Lovgivningen var skabt og skulde administreres neutralt. Saa sagde Sogneraadshovedmanden, at i en Skrivelse af 5. Januar 1934 har Arbejdsdirektøren tilskrevet vedkommende Sogneraadshovedmand, at Landarbejdernes Arbejdsløshedskasse nok opfylder Betingelserne for at staa som nydende Medlem, og at Kassen er pligtig til at optage ham uden Hensyn til, om han staaar i Landarbejderforbundet i Danmark,

„idet det dog skal bemærkes, at paa gældende, saafremt han ikke samtidig er Medlem af Landarbejderforbundet i Danmark, i Henhold til Kassens Vedtægter § 30, Stk. 2, for Tiden skal betale 100 pCt. højere Kontingent til Arbejdsløshedskassen end Medlemmerne af nævnte Organisation“.

Underskrevet: „Vater“. Jeg fremdrog dette Forhold i Efteraaret, da vi paa ny stod over for en Arbejdsløshedsløvgivning, og bad om at faa dette Forhold nærmere undersøgt, for Sagen er nemlig den, at dette er af Vigtighed, selv om det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen har Ret i, at det kun er faa Medlemmer, det drejer sig om, fordi de fleste allerede har højet Knæ for Fagforeningsmagten og for den reelle Ting, som ligger deri, at man inden for en Række Kasser har Valget mellem enten at betale Arbejdsløshedskontingent plus Fagforeningskontingent eller at betale Arbejdsløshedskassekontingent to Gange. Man lægger jo et økonomisk Pres paa alle de Medlemmer, der stilles over for dette Krav. I den afgivne Betænkning findes der Side 28—31 en Redegørelse for, hvilke Kasser der har et højere Kontingent, samt hvor stort Kontingentet er.

Jeg vil gerne, for at ærede Medlemmer kan se Betydningen af dette, fremhæve f. Eks. Arbejdsmandenes Arbejdsløshedskasse. Der er Kontingentet aarligt pr. Medlem 105 Kr. 32 Øre, men i det Tilfælde, at vedkommende ikke ønsker at staa i Fagforeningen, betaler han to Gange 105 Kr.